

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRADMEGYEI BIZOTTSAGANAK LAPJA

XII. évfolyam, 81. szám

Ára: 50 fillér

Szerda, 1956. április 4.

SZABAD ESZTENDŐK DIADALA

TIZENEGY ESZTENDŐVEL EZ-ELŐTT, 1945. április 4-én a föltartózatlanul előretörő szovjet hadsereg kiüzte hazánkból az utolsó fasiszta csapatokat. Új korszak kezdődött ezzel hazánk és népünk életében. Felszabadult az ország, a nép. Hozzákezdhetünk azoknak az álmoknak a megvalósításához, amelyekért a múltban annyi hazafi áldozta életét.

A mi népünk története azoknak a szabadságharcoknak a története, amelyeket az idegen elnyomók és magyar csatlósai ellen évszázadokig folytattunk Dózsa háborújában, Rákóczi szabadságharcaiban és Kossuth 1848-as dicsőséges küzdelmében. Ezek a harcok azonban nem jártak tartós sikerrel. Nemcsak azért, mert kedvezőtlen volt a nemzetközi helyzet, s a magyar nép egyedül maradt nagy harcában, mint Rákóczi idejében, vagy 1848-ban, amikor a mi népünk vitte Európában legtávolabbi a szabadság forradalmi fátylának tüzeit, hanem azért is, mert mindig voltak olyan hazafiatlan, nemzetellenes erők, amelyek eladták az országot, az egész népet. A külső túlerő és az osztályellenesség kártevése miatt nem tudta hosszabb időre valóra váltani a magyar nép álmait, a dicsőséges 1919-es Tanácsköztársaság sem.

De a szovjet hadsereg felszabadító harcai nyomán megvalósultak ezek az álmok. Most már örökre szabad a magyar nép! S az a tizenegy esztendő, amely hatalmas győzelmeivel a szabadság diadalát példázza és a hosszú évszázadokig elnyomásban szenvedő nép alkotó lendületének hatalmas erejét bizonyítja, azt mondja el, hogy élni tudunk a szabadsággal.

NÉPÜNK ALKOTÓEREJÉT dicsérik azok a hatalmas eredmények, amelyek munkánkat kísérték az elmúlt tizenegy esztendőben. A kezdet nehézségein túljutva felépítettük a háború pusztítását következtében szétdőlt üzemeket, kórházakat, lakóházakat, s új országot építettünk a népnek, új hazát teremtetünk magunknak. Országunk elmaradt agrár-ország volt a fölszabadulás esztendejéig, s az elmúlt tizenegy év alatt fejlett mezőgazdasággal rendelkező ipari országgá vált. A mi városunk, Szeged is hatalmasat fejlődött. Megváltozott a város arculata. Régebben elmaradt agrár-város volt Szeged, kiterjedt tanyavilággal, korszerűtlen iparral és korszerűtlen technikával. Ma már fejlett ipara van. Itt épült fel nemcsak a város, de hazánk egyik büszkesége, Közép-Európa egyik legmodernebb üze me, a Szegedi Textilművek, Korszerűsítettük, munkásvédelmi berendezésekkel láttuk el többi üzemünket is, s a kiterjedt tanyavilágban, ahol azelőtt nagyszámú nincstelen mezőgazdasági munkás tengette életét, ma termelőszövetkezetekbe tömörült dolgozó parasz- tok építik maguknak a még boldogabb jövőt.

Népünk alkotó erejének ezt a hatalmas kibontakozását az tette lehetővé, hogy a fölszabadulás első percétől kezdve mellettünk állt a Szovjetunió, és állandó, önzetlen baráti támogatásban részesítette hazánkat, egész népünket. Az eltelt tizenegy esztendőben azért tudunk ilyen hatalmas sikereket elérni, mert — a történelemben példa nélkül álló módon — minden nehézségünkön túlszárult bennünket egy hatalmas ország, a Szovjetunió, és létével, példájával újabb győzelmek elérésére lelkesítette dolgozóinkat. Nem voltunk egyedül. Az a helyzet, amely évszázadokon át elősegítette a magyar szabadságharcok bukását, hogy idegen, ellenséges hatalmakkal voltunk körülveve, 1945. április 4-e után megszűnt. Ma a Szovjetunió vezette béketábor tagjaként, a szocializmust építő népek családjában, testvéri népektől körülveve és állandó támogatásukat élvezve építhetjük új, boldog életünket.

FELSZABADULÁSUNK ÜNNEPÉN éppen ezért a forró barátság érzése száll a fölszabadító Szovjetunió hős népe felé, azzal a fogadalommal, hogy minden erőnkkel tovább dolgozunk a magyar és szovjet nép barátságának erősítésén.

A fölszabadulásunk tizenegy esztendeje alatt elért eredményeinket nagy pártunk kovácsolta. A párt vezette dolgozó népünket győzelmes harcában. A párt szervező,

vezető, irányító munkája biztosította, hogy az a jelszó, amelyet pártunk közvetlenül a felszabadulás után éppen itt Szegeden adott ki — »Lesz magyar újjászületés« — megvalósuljon, és hogy továbbfejlesztve dicső történelmünk forradalmi hagyományait, új hazát építsünk a dolgozó népnek.

Pártunk az elnyomás évtizedeiben is hatalmas munkát végzett. Az ellenforradalom minden terrorja ellenére tántoríthatatlanul vezette, irányította a nép harcait. De a felszabadulás után pártunk alkotóereje hatalmas méretekben kibontakozott, s éppen ennek nyomán lett a mi nagy pártunk a nép vezetője. Harcainkat a párt vezette győzelemről győzelemre, és vezetni továbbra is.

A párt irányításával szilárdult meg népi demokráciánkban a munkásosztály vezető szerepe. Az eltelt években a magyar munkásosztály fényes bizonyosságát adta annak, hogy alkalmas, alkalmasabb, mint a régi uralkodó osztályok tagjai, a vezetésre. Sikereink elképzelhetetlenek lettek volna a munkásosztályból származó vezetők lelkes munkája nélkül! A munkásosztály és a vele szövetséges dolgozó parasztság egész népünket tömörítette a nagy föladatak végrehajtására. Értelmiségünk mindig ott volt és ott van ma is a munkásosztály és a dolgozó parasztsággal együtt ezekben a harcokban.

A MI NÉPÜNK EGYSÉGE a fölszabadulás után a munkások és a parasz- tok körül kovácsolódott ki. S ez a hatalmas erő, az egész dolgozó nép ereje valósította és valósítja meg pártunk politikáját. Egész dolgozó népünk tudja, hogy pártunk helyes úton jár, amikor a szocializmus alapjainak lerakásán fáradozva a nehézipar elsődleges fejlesztésére, a könnyűipar és a mezőgazdaság fellendítésére szólítja fel népünket, helyes úton jár, amikor a Szovjetunió Kommunista Pártja XX. kongresszusának tanulságait alkalmazva a mi viszonyainkra, a termelés emelésére összpontosítja népünk erejét. Mint az SZKP, a mi pártunk politikája is a dolgozó emberek még jobb életének megvalósítását szolgálja. A nép életszínvonalát azonban csak úgy tudjuk tartósan emelni, ha nagymértékben megnö a termelékenység, ha csökken az önköltség és javul a gyártott áruk választéka, minősége.

Dolgozóink egyre jobban megértik ennek igazságát. Az április 4. tiszteletére szervezett felszabadulási műszakokban Szegeden is arra törekedtek az üzemek munkásai, hogy növeljék a termelékenységet, csökkentsék az önköltséget. Nagyszerű eredmények születtek ebben a műszakban a Ruhagyárban, a Vasöntődében és számos szegedi üzemben. A munka termelékenységének emelése, az önköltség csökkentése, a minőség javítása nem valósítható meg tartósan a technika fejlesztése, a műszaki színvonal állandó emelése nélkül. Ezért szülehetett és bontakozhatott ki a Ruhagyárban olyan mozgalom, hogy mindenki újítsa a saját gépénél, hogy mindenki nézzen körül a saját munkahelyén, mit lehet tenni a jobb, olcsóbb, gyorsabb munkáért.

LEGNAGYOBB NEMZETI ÜNNEPÜNK tizenegyedik évfordulóját, április 4-ét akkor ünnepeljük, amikor az egész párt a nemrég befejeződött és az egész világ munkásosztálya számára hatalmas jelentőségű XX. kongresszus anyagát tanulmányozza. Most, felszabadulásunk évfordulóján arra kell fogadalmat tennünk, hogy minden erőnkkel dolgozunk azon, hogy ennek a Lenin halála óta legfontosabb pártkongresszusnak a tanításait a mi viszonyainkra minél jobban alkalmazzuk. Ez nemcsak a magyar és szovjet barátság erősítését szolgálja, hanem egész dolgozó népünknek javára válik. A XX. kongresszus a dolgozó milliók még jobb életének a megteremtését szolgálta. Ha mi most jól munkálkodunk alkalmazásán, azt segítjük, hogy az elmúlt évszázadokban olyan sokat szenvedett magyar nép ezután még jobb körülmények között, anyagi és kulturális szükségleteinek még teljesebb kielégítésével szabadon és boldogan éljen továbbra is.

A kollektív vezetés visszaadta több dolgozó paraszt becsületét Kükékházán
(3. oldal)

Felszabadulási emlékünnepély a szegedi Nemzeti Színházban

Kedden este 7 órakor a szegedi Nemzeti Színház nézőterét zsúfolásig megtöltötték a szegedi üzemek, termelőszövetkezetek, vállalatok, intézmények, az egyetemek dolgozói. A Magyar Dolgozók Pártja Szeged Városi Bizottsága, a Városi Tanács és a Hazafias Népfront Városi Bizottsága felszabadulásunk 11. évfordulója alkalmából ünnepi díszelőadást rendezett. A gyönyörűen feldíszített színpadon az elnökség soraiban helyet foglalt Bozó Sándor elvtárs, az MDP Csongrád megyei Végrehajtóbizottságának tagja, a városi párt-végrehajtóbizottság tagjai: Balogh István, Dénes Leó, Eperjesi Júlia, Farkas Istvánné, Krajkó Gyula, Kuszin Miklós, Ladányi Benedek, Ürdögh János, Simon Béla, Vereska András elvtársak, Róza István elvtárs, a járási pártbizottság első titkára, a járási, a kerületi tanácsok végrehajtó bizottságainak elnökei, Pásztori Béláné, az MSZT városi titkára, Möricz Béláné, a Hazafias Népfront városi titkára, Perédi Istvánné, az Újszegedi Kender-Lenszövő Vállalat dolgozója, Tanács Antal, a Táncsics Termelőszövetkezet tagja, Barsy Béla Kossuth-díjas, a szegedi Nemzeti Színház művésze, üzemek vezetői, orvosok, értelmiségiek. Az ünnepséget Dénes Leó elvtárs, a Városi Tanács VB-elnöke nyitotta meg, majd Vereska András elvtárs, a városi pártbizottság másodtitkára mondott ünnepi beszédet.

Vereska András elvtárs beszéde

— A magyar nép életében — kezdte beszédét Vereska elvtárs — 1945. április 4. a legnagyobb történelmi dátum: szabad lett végre a magyar nép. Ezzel a nappal új korszak kezdődött, amelyben először és visszavonhatatlanul valóra válthatja dolgozó népünk a szabad, boldog életéről szóló álmait.

— **A Szovjetunió nemcsak felszabadított bennünket, hanem a fasiszta zsarnokok kiűzésének első órájától kezdve állandó, önzetlen baráti segítségét nyújtott.** A magyar dolgozók soha nem felejtik el, hogy a szörnyű rombolások idején — amelyeket a német fasiszta zúditott hazánkra — a Szovjetunió messzeemenő segítségével akadályoztuk meg az éhség, a nyomor fenyegető rém-ét, az ő segítségükkel kezdehettük meg a kifosztott, szétrombolt ország helyreállítását. Az elmúlt tizenegy esztendő alatt nem volt népgazdaságunknak, kulturális építőmunkánknek egyetlen olyan területe sem, ahol ne tapasztalhattuk volna a Szovjetunió őszinte, állandó testvéri segítségét.

— Miért támaszkodhatunk oly nagy bizalommal a Szovjetunió népeinek önzetlen segítségére? Elsősorban azért, mert a közös eszme, a marxizmus—leninizmus eszméje köt össze bennünket és ebből következik, hogy a kommunizmust diadalmasan építő Szovjetunió nemcsak nekünk, hanem az összes szocializmust építő népeknek segítségét nyújt, sőt több kapitalista ország kormányával is együttműködik és továbbra is hajlandó együttműködni a kölcsönösség alapján.

— A Szovjetunió sokoldalú támogatása mellett azonban döntő szerepet játszott hazánkban a Magyar Kommunista Párt és az egyesülés után a Magyar Dolgozók Pártja, mely biztosan látta és mutatta a kivézető utat.

A párt önfeláldozó harca, amellyel a legnehezebb időkben is a nemzet érdekeit szolgálta, megnyerte egész dolgozó népünk bizalmát.

— Ha a tizenegy esztendő távlatában megnézzük — folytatta Vereska elvtárs —, honnan indultunk és meddig jutottunk el, minden túlzás

nélkül elmondhatjuk, hogy a bajokkal, nehézségekkel és néha hibákkal is — nagy lépést tettünk előre országunk szocialista építésének útján, dolgozó népünk jobb életkörülményeinek kialakításában.

Ezután Vereska elvtárs több példát említett arra vonatkozóan, hogy a magyar dolgozók kulturális nevelése az elmúlt tizenegy év alatt hogyan változott meg, milyen lehetőségek állnak a magyar tudósok, művészek, fiatalok előtt. Felsorolt több adatot, gyáriparkunk fejlődéséről, a dolgozókról való fokozott gondoskodásáról, majd így folytatta:

— Nem volt könnyű ezeket az eredményeket elérni. Nemcsak azért, mert az egészséges növekedésnek megvan a maga nehézségei, hanem azért, mert építőmunkáinknak voltak és vannak külső és belső ellenségei is. Különösen sok nehézséget és kárt okozott a Nagy Imreféle jobboldali politika, mely le akart téríteni bennünket a szocialista építés útjáról. A Központi Vezetőség 1955. márciusi ülésén hozott határozatai szétzúzták a jobboldali, antimarxista nézeteket és megmutatták további építésünk helyes útját. A Szovjetunió Kommunista Pártja XX. kongresszusának tanácskozása és az ott elfogadott irányelvek igazolták, hogy

pártunk III. kongresszusának irányelvei a Központi Vezetőség 1955. márciusi és novemberi határozatai az ebből következő gazdasági, politikai és kulturális tevékenységünk alapjában véve helyes

és éppen ezért megvalósításukért mozgósítani kell egész dolgozó népünket.

Ezután Vereska elvtárs a béke erőinek növekedését hangsúlyozta, majd idézte a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának a XX. kongresszuson elhangzott beszámolóját azzal kapcsolatban, hogy megvan-e a reális alapja és lehetősége a béke biztosításának.

— Megvan elsősorban azért, mondotta Hruscsov elvtárs a XX. kongresszuson, mert létrejött és hatalmas erővé vált a szocializmus világméretű tábor. E tábor létével a békeszerető erőknek az agresszió elhárításához

nemcsak erkölcsi, hanem anyagi eszközök is rendelkezésre állnak. Ezenkívül van egy sok százmillió lakosságú nagy szovjet port, amelynek államai aktívan fellépnek a háború ellen. Orfási erővé vált napjainkban a béke mozgalom. Ilyen körülmények között természetesen érvényben marad az a lenini feltevé, hogy mivel létezik az imperializmus, fennmarad a háború keletkezésének gazdasági alapja is... De a háború nem végtelenségig kikerülhetetlen.

Ma hatalmas társadalmi és politikai erők vannak, amelyek komoly eszközökkel rendelkeznek ahhoz, hogy ne csak megakadályozzák az imperialistákat egy háború kibontakozásában, ha ezt megkísérelnék, hanem megsemmisítően visszaverjék az agresszorokat.

Ezután Vereska elvtárs méltatta a Szovjetunió új, hatodik ötéves tervének óriási jelentőségét, amely példa a mi népünk számára is. Végül ünnepi beszédét a következőkkel fejezte be:

— A XX. kongresszus célkitűzéseit fel kell használnunk annak tudatosítására, hogy népünk jólétének emelkedése csak akkor lehetséges, ha nő a termelékenység, csökken az önköltség, javul a minőség, ha fejlődik az ipar műszaki színvonala és mindenütt következetesen érvényesítjük a takarékoság, a munkafegyelem elvét.

A magyar dolgozó nép az elmúlt tizenegy esztendő alatt meggyőződött arról, hogy történelme folyamán még soha olyan igaz és őszinte barátja nem volt, mint a Szovjetunió.

Most, felszabadulásunk tizenegyedik évfordulóján lelkes örömmel valljuk, hogy egyre több szállal erősödik a Szovjetunió népeinek és a magyar népek őszinte barátsága, amelynek nyertese a dolgozó, az alkotó nép.

Az ünnepi beszéd után színvonalas kultúrális elő- vetkezést. A szegedi Nemzeti Színház művészei, zenekara, tánckara, majd a szegedi Szabad Ifjúság Művészegyüttesének, zene- és tánckara, a szegedi üzemek egyesített énekkara aratótt nagy sikert az ünnepi közönség előtt.